

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sžk/19/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018200369
Dátum vydania rozhodnutia: 28. februára 2023
Meno a priezvisko: JUDr.,PhD.,LL.M Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1018200369.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcov: 1. V. O., bytom U. č. XXX, XXX XX U., 2. A. A., bytom U. č. XX, XXX XX U. 3. R. A., bytom P. D. S. č. XX, XXX XX Z. O., všetci právne zastúpení: JUDr. Jozef Veselý, advokát, Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka (sťažovateľa): Poľovnícke združenie Trebušovce, Lesenice č. 110, 991 08 Lesenice, IČO: 51 860 546, právne zastúpený: JUDr. Pavol Halaj, advokát so sídlom Námestie slobody 2, 050 01 Revúca, o nároku na náhradu trov konania, o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/45/2018-161 zo dňa 7. novembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Žalobcom v 1. až 3. rade sa priznáva voči sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Výrokom I. napadnutého uznesenia Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) žalobcom v 1. až 3. rade priznal voči ďalšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti v rozsahu 100 %. Vo výroku II. rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia správny súd uviedol, že žalobou doručenou správnemu súdu dňa 16.03.2018 sa žalobcovia domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného č. spisu: 3584/2017-420, č. záznamu: 2984/2017 zo dňa 26.01.2018, ktorým žalovaný výrokovú časť rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR číslo 2592/2011-720 z 21.12.2011 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok,“) zmenil

nasledovne: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Krajského lesného úradu v Banskej Bystrici číslo 2011/00108 zo dňa 28.04.2011 a rozhodnutie Obvodného lesného úradu vo Veľkom Krtíši číslo 2011/00010 zo dňa 14.01.2011 zrušuje (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“).

3. Ďalej konštatoval, že rozsudkom č. k. 5S/45/2018-82 zo dňa 9. apríla 2019 bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušené a vec vrátená žalovanému na ďalšie konanie (ďalej len „rozsudok“). Proti uvedenému rozsudku podal dňa 17.07.2019 ďalší účastník kasačnú sťažnosť. Krajský súd uznesením č. k. 5S/45/2018-148 zo dňa 14. septembra 2019 rozhodol o zastavení konania o kasačnej sťažnosti pre nezaplatenie súdneho poplatku za kasačnú sťažnosť.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že ďalší účastník procesne zavinił zastavenie konania o kasačnej sťažnosti zo dňa 17.07.2019 tým, že v súdom stanovenej lehote nezaplatil súdny poplatok za kasačnú sťažnosť, správny súd podľa ust. § 171 písm. a) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) priznal nárok na náhradu trov konania žalobcom v plnom rozsahu. Žalovanému súd nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože zo súdneho spisu vyplýva, že mu v konaní o kasačnej sťažnosti žiadne trovy konania ani trovy právneho zastúpenia nevznikli a žiadne trovy si ani neuplatnil.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

5. Proti výroku I. napadnutého uznesenia správneho súdu podal ďalší účastník kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd zmenil napadnutý výrok I. tak, že žalobcom náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti neprizná.

6. Body I- III. kasačnej sťažnosti sa týkali námietok vo vzťahu k právoplatnému rozsudku krajského súdu, ktorým súd rozhodol vo veci samej.

7. Vo vzťahu k napadnutému uzneseniu poukázal na to, že po podaní kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu vydala dňa 05.08.2019 Ministerka pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR opätovné rozhodnutie o rozklade žalobcov - rozhodnutie číslo spisu 3159/2019-420, číslo záznamu 33664/2019 (ďalej len „rozhodnutie Ministerky“), ktoré bolo vo výrokovej časti obsahovo totožné s jej pôvodným rozhodnutím, ktoré krajský súd zrušil. Sťažovateľ ako pribratý účastník konania vydaním nového rozhodnutia Ministerky stratil právny záujem na výsledku súdneho konania, nakoľko novým rozhodnutím s totožným výrokom bola dosiahnutá náprava protiprávneho stavu - obnovenie poľovného revíru Trebušovce a zánik užívania poľovného revíru Lesenice. Z dôvodu hospodárnosti preto neuhradil súdny poplatok za podanie kasačnej sťažnosti.

8. Ďalej namietal, že procesný postup krajského súdu bol nesprávny. K zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za podanie kasačnej sťažnosti došlo bez ohľadu na vyjadrenie sa žalobcov k obsahu kasačnej sťažnosti - a dokonca bez tohto, aby žalobcovia túto skutočnosť namietali, alebo o nej čo i len vedeli. Trovy právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti preto nemožno vyhodnotiť ako odôvodnené, či dokonca účelne vynaložené výdavky žalobcov.

9. V prípade, že by súd vyhodnotil trovy konania žalobcov ako odôvodnené a účelne vynaložené, mal podľa sťažovateľa súd rozhodnúť v súlade s ust. § 167 ods. 3 písm. a) SSP tak, že žalobcom náhradu trov konania o kasačnej sťažnosti neprizná. Dôvody hodné osobitného spočívajú v tom, že:

- v dôsledku nezákonných rozhodnutí správnych orgánov stratil možnosť užívať poľovný revír Trebušovce až do vydania rozhodnutia Ministerky.

- k prijatiu rozhodnutia nepokračovať v súdom konaní pred kasačným súdom dospel až potom, ako ministerstvo vo veci nepodalo kasačnú sťažnosť, ministerka vydala rozhodnutie o rozklade v prospech sťažovateľa a z poučenia vo výzve na zaplatenie súdneho poplatku bol ubezpečovaný, že až do zaplatenia súdneho poplatku súd nebude vo veci konať.

10. Záverom namietal, že krajský súd vychádzal vo svojom rozhodnutí z nesprávneho výkladu ustanovenia § 171 písm. a) SSP, nakoľko mal za to, že nie je v tomto súdnom konaní žalobcom, žalovaným, ani ďalším účastníkom konania podľa § 32 ods. 3 SSP. Sťažovateľ bol do konania pribratý uznesením krajského súdu podľa § 33 SSP.

11. Žalobcovia sa vo vyjadrení k podanej kasačnej sťažnosti uviedli, s poukazom na § 440 ods. 1 SSP, že z obsahu kasačnej sťažnosti nie je možné takúto skutočnosť dedukovať. Takisto, čo sa týka náležitostí kasačnej sťažnosti v zmysle § 445 ods. 1 písm. b) SSP, táto kasačná sťažnosť neobsahuje údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené. Mali za to, že napadnuté uznesenie je vecne a právne správne. Navrhli, aby kasačný súd odmietol kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, alt. aby v zmysle § 461 SSP kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

III.

Konanie na kasačnom súde

12. Prejednávaná vec bola dňa 02.06.2020 predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie podľa právnej úpravy účinnej k danému dňu. Na Najvyššom súde Slovenskej republiky bola vec náhodným výberom pridelená na rozhodnutie senátu 5S pod sp. zn. 5Sžk/13/2020. Prejednávaná vec bola dňom 25.02.2021 vrátená Krajskému súdu v Bratislave na odstránenie nedostatku a následne predložená Najvyššiemu súdu dňa 23.07.2021 pod sp. zn. 5Sžk/19/2021. S účinnosťou ku dňu 1. augusta 2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) začal svoju právomoc vykonávať Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, pričom k tomuto dňu prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky výkon súdnictva vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety náhodným výberom pridelená na rozhodnutie kasačnému senátu 4S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou sp. zn. 5Sžk/19/2021.

13. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Zároveň kasačný súd reagujúc na vyjadrenie žalobcov poznamenáva, že z podanej kasačnej sťažnosti jasne vyplýva, kedy bolo právnenému zástupcovi napadnuté uznesenie doručené ako aj dôvody podania kasačnej sťažnosti.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

14. Podľa § 32 ods. 1 SSP, účastníkmi konania sú žalobca, žalovaný a ďalší účastníci, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 32 ods. 3 SSP, ďalšími účastníkmi sú tí,

- a) ktorí boli účastníkmi administratívneho konania,
- b) na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv a povinností so žalobcom alebo účastníkmi administratívneho konania musí tiež vzťahovať rozhodnutie správneho súdu,
- c) ktorých za účastníkov označuje zákon.

16. Podľa § 33 SSP, ak sa od začatia konania nekoná s niekým, o ktorého právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach sa má konať, len čo sa o tom správny súd dozvie, vydá uznesenie, ktorým ho priberie do konania ako účastníka konania.

17. Podľa § 163 SSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva na správnom súde.

18. Podľa § 167 ods. 3 písm. a) SSP, správny súd môže tiež rozhodnúť, že náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 170 písm. b) SSP, žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie bolo zastavené,

20. Podľa § 171 písm. a) SSP, ak účastník konania procesne zaviniť odmietnutie žaloby alebo zastavenie konania, správny súd prizná trovy konania ostatným účastníkom konania.

21. Podľa § 450 ods. 2) a 3) SSP, po odstránení väd podľa odseku 1 krajský súd rozhodne o vyrubení súdneho poplatku za podanú kasačnú sťažnosť a o návrhoch na oslobodenie od súdneho poplatku. Krajský súd doručí kasačnú sťažnosť všetkým účastníkom konania s výzvou, aby sa vyjadrili k jej obsahu v lehote nie kratšej ako 15 dní, s poučením, že inak sa bude konať bez ich vyjadrenia.

22. Primárne súd poukazuje na to, že body I-III kasačnej sťažnosti sa týkajú námietok vo vzťahu k právoplatnému rozsudku krajského súdu, ktorým súd rozhodol vo veci samej a sú totožné so sťažnostnými bodmi, ktoré tvorili súčasť kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uvedenému rozsudku. V predmetnej veci je predmetom preskúmania napadnuté uznesenie o trovách konania, preto sa kasačný súd uvedenými námietkami nemal dôvodov zaoberať.

23. Kasačný súd má z obsahu súdneho spisu za preukázané, že sťažovateľ poplatok za podanú kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave napriek výzve nezaplatil. Túto skutočnosť nerozporuje ani sťažovateľ. Sťažovateľ primárne namieta, že trovy právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti nemožno vyhodnotiť ako odôvodnené, či dokonca účelne vynaložené výdavky žalobcov. Uvedená námietka nie je dôvodná.

24. V tejto súvislosti kasačný súd poznamenáva, že atribút odôvodnenosti výdavkov bezprostredne súvisí s ďalším zákonným kritériom, ktorým je účelnosť výdavkov. Výdavok možno vo všeobecnosti považovať za odôvodnený vtedy, ak bol zapríčinený nevyhnutnosťou alebo potrebou jeho vynaloženia pri dosahovaní legitímneho cieľa. Z procesnej pozície účastníkov správneho súdneho konania a ich zástupcov je v danej súvislosti jediným legitímnym cieľom efektívne uplatnenie alebo bránenie práva v správnom súdnom konaní. (m. m. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.09.2019)

25. Žalobcovia podaním vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti reagovali na výzvu krajského súdu spojenú s doručením kasačnej sťažnosti. Nakoľko k zastaveniu konania došlo až po podaní vyjadrenia zo strany žalobcov, trovy spojené s vyjadrením ku kasačnej sťažnosti predstavujú odôvodnený a účelne vynaložený výdavok v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva, keďže v čase podania vyjadrenia nemohli predpokladať, že sťažovateľ súdny poplatok neuhradí a z toho dôvodu bude konanie o kasačnej sťažnosti zastavené.

26. Rovnako nie je dôvodná námietka, aby súd postupoval v súlade s § 167 ods. 3 písm. a) SSP a náhradu trov konania nepriznal. Aj keď dôvody hodné osobitného zreteľa zákon neuvádza ani exemplifikatívne, teda výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi, to však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu správneho súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2MCdo 17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2010, či sp. zn. 3MCdo 46/2012) ustanovenie § 167 ods. 3 písm. a) SSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je správny súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri ustanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnúť. Ustanovenie § 167 ods. 3 písm. a) SSP preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnúť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov podľa tohto ustanovenia len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dosah rozhodnutia o určitom druhu nárokov konaní. Kasačný súd

má za to, že sťažovateľom uvedené dôvody nepredstavujú výnimočné okolnosti dostatočne odôvodňujúce postup v zmysle § 167 ods. 3 písm. a) SSP.

27. Sťažovateľ záverom namietal nesprávny výklad ustanovenia § 171 písm. a) SSP krajským súdom, nakoľko mal za to, že nie je v tomto konaní žalobcom, žalovaným ani ďalším účastníkom. Túto námietku súd rovnako vyhodnotil ako nedôvodnú.

28. V správnom súdnictve platí, že okruh účastníkov konkrétneho konania je vopred normatívne daný, bez ohľadu na to, koho za účastníkov konania označí žalobca vo svojej žalobe. Po zabezpečení administratívneho spisu by mal správny súd predovšetkým verifikovať okruh účastníkov administratívneho konania a s týmito začať konať ako s ďalšími účastníkmi konania v zmysle § 32 ods. 1 písm. a). Nie je však vylúčené, že niektorá z týchto osôb môže byť správnym súdom opomenutá a takéto opomenutie zistí sám správny súd. V takomto prípade potom správny súd uznesením rozhodne, že príslušnú osobu priberá ako účastníka do príslušného správneho súdneho konania. Z uvedeného zároveň logicky vyplýva, že za účastníka bude v zásade priberaný ten, komu by inak svedčilo účasť v konaní podľa § 32 ods. 3 písm. a) a b).

29. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že sťažovateľ bol do konania pribratý uznesením krajského súdu č. k. 5S/45/2018-47 zo dňa 14. novembra 2018. Priamo v odôvodnení súd uviedol, že ho priberá do súdneho konania ako účastníka administratívneho konania podľa § 32 ods. 3 písm. a) v spojení s § 33 SSP. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že sťažovateľ mal v konaní pred krajským súdom postavenie ďalšieho účastníka v zmysle § 32 ods. 3 písm. a) SSP.

30. Kasačný súd taktiež považuje za dôležité uviesť, že v prípade zastavenia konania vo všeobecnosti platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie o nepriznaní trov konania žiadnemu z účastníkov pri zastavení konania, ktoré je upravené v § 170 SSP sa na rozdiel od § 171 aplikuje v prípadoch, kedy nie je možné objektívne zistiť, kto zastavenie konania zaviniť. Použitie § 171 ods. 1 SSP teda vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia sa však hodnotí iba podľa procesného výsledku. Tam, kde zastavenie konania bolo zavinené niektorým účastníkom, súd prizná druhému účastníkovi náhradu trov konania, ktoré v konaní účelne vynaložil na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pokiaľ teda žalobca nezaplatil súdny poplatok za podanie kasačnej sťažnosti, nesie zodpovednosť za procesný výsledok konania (zastavenie konania) a musí znášať následky s tým spojené, a to povinnosť nahradit' trovy konania iniciovaného sťažovateľom ostatným účastníkom. Krajský súd v Bratislave zároveň po podaní kasačnej sťažnosti konal v súlade s ust. § 450 ods. 2) a 3) SSP, kedy vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku a následne doručil sťažnosť všetkým účastníkom konania s výzvou, aby sa vyjadrili k jej obsahu v lehote nie kratšej ako je 15 dní s poučením, že inak sa bude konať bez ich vyjadrenia.

31. Vo svetle vyššie uvedeného sa kasačný súd sa stotožňuje s napadnutým uznesením krajského súdu a konštatuje, že krajský súd racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové a právne závery. S ohľadom na uvedené kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešným žalobcom voči sťažovateľovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

33. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e príпустný opravný prostriedok.